Žádáme, aby České zemské komise pro péči o mládež v Praze, v Brně a v Opavě rozeslaly tento výnos všem organisacím pro péči o mládež a podaly o tom zprávu, jakož i aby pečovaly o řádné jeho provádění.

III.

Prázdninové výpravy mládeže za hranice. Úprava jejich provádění. Výnos ze dne 29. III. 1920, č. 2971.

Presidiu Československého červeného kříže v Praze:

Některé organisace pro péči o mládež pomýšlejí ze zdravotních a osvětových důvodů pořádati o prázdninách výpravy mládeže z republiky Československé do ciziny. Prospěch mládeže a vážnost republiky toho vyžadují, aby byly tyto výpravy náležitě připraveny, vedeny a chráněny a aby jejich chování bylo kontrolováno.

Ježto je Čsl. červený kříž svojí autoritou a rozvětvenými styky zahraničními organisací nad jiné k tomu povolanou, považuji po dohodě s jeho presidiem za vhodné pověřiti jej úkolem buď samostatně prováděti veškeré prázdninové výpravy mládeže za hranice neb vzíti na sebe kontrolu a ochranu všech takových výprav ostatních, pro jejichž pořádání stanoví, dohodnuv se o tom s Ústředím prázdninové péče, zvl. zásady organisační.

Sděluji, že jsem požádal ministerstvo zahraničí, ministerstvo vnitra a ministerstvo železnic, aby povolovaly toliko výpravy Čsl. červ. křížem doporučené, jakož i že uvádím tento výnos na vědomí všem zemským organisacím pro péči o mládež, aby jej oznámily všem organisacím, jichž se dotýče.

Žádám, aby Čsl. červ. křížem byly ministerstvu sociální péče oznamovány všechny výpravy nejméně 14 dní předem, jakož i aby byl sem předložen pro ně organisační řád.

Odbor II.

Péče o válečné invalidy.

Výnos ministerstva soc. péče, č. j. 2560 B ze dne 10. března 1920 o úpravě péče o léčení tuberkulosních válečných invalidů.

Po vzájemné dohodě ministerstev sociální péče, národní obrany a veřejného zdravotnictví upravuje se péče o válečné invalidy a to:

§ 1.

Roztřídění a umístění tuberkulosních vojínů.

Mezi tuberkulosními válečnými invalidy sluší rozeznávati 4 skupiny nemocných:

a) t ě ž c e n e m o c n í s nepříznivou prognosou, vyžadující v prvé řadě pečlivého ošetřování a léčení hlavně symptomatického. Sem náležejí po většině nemocní s rozsáhlejšími infiltracemi a rozpadem obou plic, s kavernami, horečkami delší dobu trvajícími, s positivní diazovou reakcí v moči, dále tvary se značně pokročilou tuberkulosou hrtanu, střev a jiných ústrojí.

Přání nemocných těchto i příslušníků jejich bývá, aby byli umístěni pokud možno blízko domova. Za účelem tím buďtež v každé vojenské nemocnici, ve které je oddělení pro vnitřní choroby, zařízeny jeden neb dva isolované pokoje, výhradně pro těžce oněmocnělé tuberkulosou. Styk

nemocných těchto s okolím nutno na nejmenší míru omeziti. Návštěvy lze jen dospělým v určitou hodinu povoliti. Nebezpečí přenosnosti tuberkulosy čeleno budiž poučováním, vzornou čistotou a desinfekcí, zejména chrchlů. Ve smyslu tom nutno domácí řád upraviti a energicky toho dbáti, aby byl vždy náležitě zachováván.

b) Pro nemocné, u nichž se dá zhojení očekávati, zřízeny jsou odborné léčebny a to v Čechách v Chomůtově se 240 lůžky. Mimo to zajištěno pro válečné poškozence asi 100 lůžek v sanatoriu na Pleši.

Na Moravě je dostatečný počet lůžek pro zhojitelné ftisiky v sanatoriu v Pasekách a ve Šternberku; ve Slezsku v zemském sanatoriu u Albrechtic (Oberschaar). Na Slovensku otevřena byla v poslední době léčebna pro tuberkulosní v Matlijároch u Tatranské Lomnice, ležící ve výši asi 950 metrů (200 lůžek).

Po náležité úpravě této léčebny bude možno tam přijímati i nemocné z Čech neb Moravy, pro které se hodí léčení ve vysoké horské poloze.

c) Podezřelí, u nichž sice onemocnění tuberkulosou přímo ještě dokázati se nedá, přece však jest na základě některých nedosti určitých příznaků pravděpodobno.

d) Rekonvalescenti po skončeném léčení, jejichž stav vyžaduje ještě lékařského dohledu, neb dovolené na zotavenou.

§ 2.

Odevzdání všech podezřelých a vyhojitelných případů tuberkulosy plic do Zemské vojenské roztřiďovací stanice pro choroby plicní.

Jest nezbytně nutno, pokud možno záhy, u všech tuberkulosou podezřelých zjistiti správnou diagnosu, u zjevné tuberkulosy pak tvar a povahu onemocnění, aby mohl býti stanoven způsob léčení, jaký za daných poměrů stavu nemocného nejlépe odpovídá. Nařizuje se tudíž, aby všechny podezřelé, dále nepříliš pokročilé (pravděpodobně vyhojitelné) případy tuberkulosy plic odevzdány byly z vojenských nemocnic po předcházejícím vzájemném dorozumění Zemské roztřiďovací stanici. Stanice tato budiž odborníky vedena a vypravena všemi nutnými diagnostickými pomůckami; zde může tudíž nejlépe býti posouzeno, jaký způsob léčení a ve kterém ústavě pro nemocného jest nejvýhodnější. Tuberkulosní nemocní do této skupiny ještě nenáležející, u nichž se přechodně dostavila horečka, neb kteří jsou různými komplikacemi, na př. krvácením plic stiženi, vůbec všichni nemocní, kteří ještě vyžadují nerušeného lůžkového klidu, buďtež ponecháni po dobu nutnosti i nadále v nemocnicích, a až stav jejich se zlepší, mohou pak býti odevzdáni roztřiďovací stanici.

V Čechách zřízena stanice tato v Praze VI. při záložní nemocnici č. 3, pro Moravu a Slezsko ve Šternberku u Olomouce, pro Slovensko a Podkarpatskou Rus v Růžomberku.

§ 3.

Dovolená ze zdravotních důvodů.

Udělovati dovolenou ze zdravotních důvodů dosud nesuperarbitrovaným vojínům (mužstvu i gážistům) tuberkulosou onemocnělým neb podezřelým přímo vojenskými oddíly neb nemocnicemi jest nepřípustno.

Tyto případy buďtež dříve odevzdány Zemské roztřiďovací stanici, která po náležitém odborném vyšetření dovolenou buď navrhne, neb vhodnější způsob léčení určí.

§ 4.

Odevzdání tuberkulosních válečných invalidů do domácí péče.

V posledních letech války vzrostl počet tuberkulosních vojínů tou měrou, že z nedostatku odborných ústavů nebylo možno všechny řádně

umístiti a také ne náležitě stravovati. Proto povolila bývalá vláda rakouská za určitých podmínek odevzdávání do domácí péče a jako náhradu za stravné a léčebné stanovila denní příspěvek K 6.50.

Postup tento zachováván byl do jisté míry i po převratu. Zatím byly u nás některé, poněkud příznivě ležící barákové nemocnice upraveny na léčebny pro choroby plicní. Také počet válečných invalidů, lékařského ošetřování ještě vyžadujících, v poslední době značněji klesl. Tím ubylo z velké části důvodů k odevzdávání do domácího ošetřování, které nyní v zájmu veřejného zdravotnictví nutno uvésti na míru co nejmenší a připustiti jen výjimečně, za okolností pro nemocného zvláště příznivých. Ve vyjímečných případech těchto jest třeba váhu klásti hlavně na vydatnou stravu, příznivé poměry hmotné, bytové a výdělkové, hlavně pak na to, aby nebezpečí přenesení tuberkulosy na okolí, v prvé řadě na děti, bylo co možno nejmenší. Dále sluší uvážiti, zda roční období jest pro domácí péči vhodné, do jakého prostředí a kraje nemocný se dostane, zda na venkov nebo do města, do roviny či do kraje hornatého, klimaticky drsného neb mírného. Do větších měst, zejména průmyslových, není vůbec radno tuberkulosní do domácího ošetřování dávati.

Za uvedených podmínek mohou býti dáni do domácího ošetřování:

a) nemocní s počasnou, dosud nepokročilou tuberkulosou, zejména bez přízvučných, vlhkých rachotů v plicích a bez nálezu bacilů v chrchlech, zvláště ti, kteří specifickému léčení buď se již podrobili, nebo u kterých léčení toto z různých důvodů není na místě;

b) rekonvalescenti, u nichž po skončeném léčení jest ještě zotavení nutné.

Z domácího léčení jsou vyloučeni zásadně:

a) pokročilé tvary tuberkulosy plic,

b) nemocní stižení tuberkulosou hrtanů a vůbec horních cest dýchacích, dále tuberkulosou střev, kostí, kloubů a kůže, serosních blan a jiných orgánů,

c) všechny tvary tuberkulosy, u nichž je třeba buď chirurgických výkonů, neb léčení určitými methodami, na př. světelnými paprsky.

Výjimky u případů těžkých lze jen zcela mimořádně připustiti, prokáže-li nemocný, že bude léčen na vlastní útraty v některém soukromém odborném ústavu, neb když v domácím ošetřování jsou podmínky k léčení a ošetřování rozhodně příznivější než v nemocnici a když jsou dány spolehlivé záruky, že nákaza na další okolí přenesena nebude.

Žádá-li nemocný o domácí ošetřování, nutno nejdříve vyplniti listinu vyšetřovací podle přiloženého vzoru A. Ošetřující lékař vyplní bod 1. a 2. podle údajů nemocného a popíše v bodu 5. zevrubně přítomný stav onemocnění k informaci úředního lékaře. Pokud nebudou zřízeny dispensáře pro tuberkulosní, anebo okresní úřady pro péči o válečně poškozence, zašle se listina vyšetřovací nejprve příslušnému politickému úřadu k vyšetření poměrů bytových a majetkových a k podání posudku v bodě 7. úředním lékařem. Politický úřad vrátí pak listinu jmenovanou velitelství nemocnice, načež teprve odevzdají se všechny lehké a pravděpodobně ještě zhojitelné případy roztřiďovací stanici. Tato vezme nemocného v evidenci a po opětném odborném vyšetření určí způsob léčení. Uzná li domácí ošetřování za příhodné, představí nemocného Zemské roztřiďovací komisi, která pak definitivně rozhodne.

Denní příspěvek t. č. K 6.50 obdrží jen ti nemocní, kterým bylo odevzdání do domácího ošetřování povoleno Zemskou roztřiďovací komisí.

Jen v případech, ve kterých za zvláště příznivých podmínek odevzdání těžce nemocného, pokročilou tuberkulosou stiženého, do soukromé péče může býti výjimečně připuštěno, má velitel ne-

mocnice právo na základě všech v úvahu přicházejících údajů, v listině vyšetřovací obsažených, povolení k tomu udělit. V těchto případech musí však vždy předcházeti superarbitrace nemocného.

Aby se předešlo šíření nákazy transportem k superarbitrační komisi a nemocný tím nebyl zbytečně obtěžován, mohou komise podle platných předpisů superarbitračních u značně pokročilých ftisiků na základě nemocničních nálezů i v nepřítomnosti nemocného platná rozhodnutí učiniti.

Nemocný, který byl odevzdán po vykonané superarbitraci do soukromého ošetřování, nemá nároku na příspěvek K 6.50 denně.

Každé propuštění těchto tuberkulosních nemocných (superarbitrovaných) z nemocnice přímo do domácí péče budiž vždy velitelstvím nemocnice oznámeno příslušné okresní politické správě a zemské roztřiďovací stanici, která pak sprostředkuje převzetí superarbitrovaného do evidence zemského úřadu pro válečné poškozence.

Domácí léčení ještě nesuperarbitrovaných zhojitelných tuberkulosních povoluje zemská roztřiďovací komise obyčejně na dobu 3 měsíců.

Po uplynutí této doby buďtež všichni váleční invalidé v domácím ošetřování znovu odevzdáni do roztřiďovací stanice.

Doba celkového trvání domácího ošetřování nesmí přesahovati jeden rok.

Evidenci všech válečných invalidů v domácím ošetřování vede roztřiďovací stanice; v jednotlivých okresech okresní lékař, kde jsou zřízeny dispensáře, lékař dispensáře.

Jakmile nemocný zemskou roztřiďovací komisí do domácího ošetřování byl určen, zašle roztřiďovací stanice příslušnému dispensáři neb okresní politické správě odevzdávací list válečného poškozence, podle formuláře příloha B. k evidenci a k informaci kontrolujícího lékaře o stavu a způsobu dosavadního léčení nemocného.

Lékařská kontrola nad jednotlivými ošetřovanými může býti svěřena lékařům okresním i lékařům obvodním. Tuto kontrolu nutno prováděti zpravidla jednou za měsíc, není-li jinak uvedeno na odevzdávacím listě (příloha B.) ošetřovací stanice. Nemocný dostaví se, pokud to stav jeho dovoluje, ambulatorně jednou za měsíc k úřední lékařské prohlídce. Je-li bydliště úředního lékaře značně vzdáleno, neb je li nutno kontrolovati na místě bytové poměry a stravování nemocného, navštíví jej lékař sám, příležitostně v jeho bytu. Mimořádně má nemocný právo povolati na útraty vojenské správy nejbližšího lékaře, když nastalo značnější zhoršení nemoci, zejména při krvácení plic, vysoké horečce a pod.

Každé onemocnění a změnu bydliště v době domácího léčení bez průtahu oznámí nemocný neb jeho příslušníci roztřiďovací stanici, která po případě vyžádá si další direktivy od zemské roztřiďovací komise. Při zhoršení stavu nemocného, při náhlém onemocnění jiného druhu, budiž ošetřovaný odevzdán do nejbližší, pokud možno vojenské nemocnice. V případě tomto ztrácí nemocný po dobu léčení v nemocnici nároky na požitky stanovené za domácí léčení. Není-li onemocnělý schopen transportu do nejbližší nemocnice, sdělí to příslušníci nemocného s potvrzením ošetřujícího lékaře dispensáři pro tuberkulosní, neb úřednímu lékaři, který potřebné věci zařídí a sdělí disposice zemské roztřiďovací stanici; kde se tak nestane, nebudou nemocnému výlohy za lékařské ošetřování a léky hrazeny vojenskou správou.

Nedostaví-li se nemocný do roztřiďovací stanice po ukončení stanovené lhůty, nebo na předvolání, nebudou mu, pokud to potvrzením úředního lékaře řádně odůvodněno nebylo, další příspěvky vypláceny.

Veškeré požitky za domácí léčení poukazuje zemská roztřiďovací stanice každého prvního neb patnáctého dne v měsíci a to předem.

Účty lékařů nutno zasílati prostřednictvím zemské politické správy čtvrtletně zemské roztřiďovací stanici, která je přezkouší a po schválení vojenským zemským (divisním) velitelstvím vyplatí. Účty tyto sestaveny býti musí podle nejnižšího stanoveného tarifu a jde li o účty soukromých lékařů, nutno je dáti vidovati okresní politickou správou. Rovněž i účty lékáren, sestavené na základě nejnižší sazby za taxování a expedici léčiv, vyplácejí se touž cestou čtvrtletně.

Každému válečnému poškozenci do domácího ošetřování odevzdanému, doručí roztřiďovací stanice legitimaci, ve které vedle jména, příslušného vojenského oddílu a bydliště zaznamenáno jest, kdy, na jakou dobu a kam jest do domácího ošetřování přikázán a kdy se má k opětnému vyšetření do roztřiďovací stanice dostaviti. Ošetřovanec jest povinen s legitimací tou osobně se hlásiti v osmi dnech u představenstva obce neb politického úřadu svého bydliště.

Dále budiž každý dovolenec podělen krátkým poučením o tuberkulose, ministerstvem národní obrany vydaným a poučen, aby nejen sám podle pokynů tam daných se řídil, nýbrž i příslušníky své k tomu pobádal. O určitý počet výtisků poučení toho lze požádati u ministerstva národní obrany (31. odd.).

§ 5.

A. Superarbitrace tuberkulosních válečných invalidů.
B. Udržování stupně dělnosti.

A. Superarbitrační komisi budtež předvedeni:

1. Váleční invalidé s počasnou tuberkulosou plic a jiných orgánu kteří již po 18 měsících byli v různých léčebných ústavech neb v domácím léčení a pravděpodobně nejméně ve dvou letech *způsobilosti k službě vojenské nenabudou*. Tito přecházejí pak do evidence ministerstva sociální péče, mohou však, vyžaduje-li toho jejich stav, býti i nadále ponechání v nemocničním ošetřování na účet ministerstva sociální péče. Platí to především o tvarech s tuberkulosou otevřenou.

V případech, kde superarbitrovaný invalida bacily stále neb občas vykašlává, jinak však má nález na plicích zcela nepatrný neb negativní a ku práci jest v přiměřeném prostředí způsobilý, nutno se o umístění jeho dohodnouti s úřadem pro péči o vál. poškozence.

2. Nemocní se značně pokročilou tuberkulosou, když jim bylo povoleno, nehledě na dobu pobytu v nemocnicích, zcela mimořádně za podmínek v § 4. uvedených, odevzdání do soukromého ošetřování.

3. Nemocní s počasnou tuberkulosou plic tvaru proliferativního (se suchými, ne příznačnými rachoty):

a) Když tuberkulosa je uzavřena, mírného rozsahu, nepostupující a se sklonem k vyhojení.

b) Když při dobrém celkovém stavu nemocného dá se způsobilost k službě vojenské očekávati nejdéle ve dvou letech.

c) Když dalšího ústavního léčení nepotřebuje.

d) Když poměry bytové a výdělkové to připouštějí.

Všichni do skupiny této náležející musí býti odevzdáni nejdříve roztřiďovací stanici, která navrhne buď superarbitraci neb jiný postup stavu nemocného odpovídající.

Superarbitrace jest v těchto případech jen *dočasná* a váleční invalidé zůstávají po tu dobu jen v *evidenci* vojenské správy. Dovolenci tito nemají již nároky na podporu K 6.50 denně, nýbrž jen na požitky podle zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 sb. z. a n., které jim poukáže příslušný zemský úřad pro péči o vál. poškozence.

Prodloužení dovolené novou superarbitrací muže býti poskytnuto celkem na dobu dvou let. Není-li nemocný do té doby způsobilým k nějakému druhu vojenské služby, jest záhodno jej definitivně superarbitrovati.

B. Ve vysvědčeních superarbitraci navrhujících a v dobrozdáních superarbitrační komise budiž vždy percentuelní ztráta dělnosti přesně udána. Také ve všech případech, kde zemská roztřiďovací stanice neb komise návrh na superarbitraci podávají, je nutno, by stupeň dělnosti byl v nálezu zaznamenán.

Při posuzování dělnosti padá u tuberkulosy více než u každé jiné nemoci na váhu rozsah, tvar, stupeň, trvání nemoci, zda je otevřená, či uzavřená, jak probíhá, dále komplikace, celkový stav a v přední řadě též zaměstnání nemocného. V každém případě budiž po všestranném uvážení vždy individuelně ztráta dělnosti oceněna.

a) Při každé zřejmě postupující tuberkulose plic, která probíhá s horečkou, hubnutím, občasným krvácením a j. těžkými příznaky, jest snížení výdělečné schopnosti až do 100% odůvodněno.

b) Při ohraničených, nepostupujících, po delší dobu bezhorečnatých, hlavně však při zřejmě regresivních pochodech s ustálenou neb mírně kolísající váhou tělesnou, je nutno v nemocnici neb v roztřidovací stanici vyzkoušeti: jaký vliv má přiměřeně a přesně vymezený pohyb neb určitý druh lehčí práce na teplotu, činnost srdeční, dýchání a celkový stav nemocného; dle toho pak, jakož i po náležitém ocenění činitelů shora uvedených určiti stupeň neschopnosti u těžších, převahou exudativních tvarů s počasnou infiltrací s vlhkými, částečně přízvučnými rachoty neb s ohraničeným doutnětem na 50 až 70%, u lehčích převahou proliferativních tvarů 25 až 34%.

c) U případů zdánlivě sice vyhojených k recidivám však náchylných a ještě ne úplně výdělečné práce schopných, bude na místě dočasná klasifikace po většině od 20 až do 34%.

Jelikož změny v průběhu tuberkulosy velmi zhusta se dostavují, je občasné přezkoušení stupně dělnosti nezbytné.

O změně zaměstnání a přeškolení rozhoduje zemská roztřiďovací stanice.

§ 6.

Odevzdání superarbitrovaných tuberkulosních válečných invalidů ze správy vojenské ministerstvu sociální péče.

Do všestranné péče a evidence ministerstva sociální péče přecházejí vždy superarbitrovaní váleční invalidé, jakmile byli definitivně ze svazku vojen. propuštěni. Den odevzdání z péče vojen. správy počíná prvním toho měsíce, který následuje potvrzení superarbitračního nálezu zemským voj. velitelstvím. Velitelství toto oznámí hned po potvrzení nálezu superarbitrační komise odevzdání každého jednotlivce zemskému úřadu pro péči o vál. poškozence. V oznámení tom budiž uvedeno i bydliště, ve kterém nemocný toho času je. Dnem tím počínaje účtuje nemocnice výlohy s léčením spojené ministerstvu sociální péče.

§ 7.

Zemská vojenská roztřiďovací stanice pro choroby plicní.

Zemské voj. roztřiďovací stanice pro choroby plicní zřizují se za tím účelem, by osoby vojenské, tuberkulosou podezřelé neb již zřejmou tuberkulosou stižené byly zde odborně vzdělanými lékari co nejsvědomitěji vyšetřeny a podle nálezu mohl býti stanoven další postup léčení. Stanice tyto zřízeny budou v Praze VI. (přičleněna k zál. nem. č. 3 na Vyšehradě), na Moravě ve Šternberku a na Slovensku v Růžomberku.

Účelu svého dosahují stanice:

a) zevrubnou anamnesou, b) kombinovaným fysikálním vyšetřováním nemocného, c) skiaskopií, d) bakteriologickým vyšetřením sputa, e) několikadenním pozorováním teploty nemocného v mezidobí 5hodinném, f) kde nutno, stanoví se diagnosa i pomocí specifických reakcí. Hlavní váhu sluší klásti na to, by vyšetřením tímto nejen diagnosa tuberkulosy zjištěna byla, nýbrž aby bylo určeno, je-li tuberkulosa ještě na postupu, stacionerní, ve stadiu hojení, aneb je-li již vyhojena.

Výsledky pozorování zaznamenávají se na blanketech účelně sepsaných, které se vyhotovují dvojmo: prvopis zůstává v evidenční kanceláři staniční, opis přikládá se k aktu odeslanému úřadu, nebo ústavu, jemuž nemocný se přikazuje.

Nálezy o stavu nemoci vydávají se za účelem:

1. Odevzdání do léčebného ústavu buď stanicí, neb zemskou roztřiďovací komisí,
2. odevzdání do domácího ošetřování,
3. odevzdání vyšetřeného k vojenskému oddílu, jako služby schopného
4. udělení dovolené ze zdravotních důvodů,
5. zavedení superarbitrace buď dočasné, neb trvalé; v případech těch nutno vždy udati procentuelní ztrátu výdělečné schopnosti.

Každý k vyšetření odeslaný vojín, neb válečný invalida, opatřený řádným průkazem neb nařízením úřadu, musí býti v roztřiďovací stanici přijat. U případů pokročilých, jejichž stupeň choroby může po prvním vyšetření býti určitě rozpoznán, netřeba dalšího pozorování a nemocný odevzdá se co nejdříve do vhodného ústavu. Ostatní nemocní ponechají se tak dlouho ve stanici, jak dlouho pozorování jich jest nutné.

Dalším účelem roztřiďovací stanice je vésti v evidenci všechny tuberkulosní osoby vojenské v různých ústavech umístěné. Proto nutno všechny podezřelé, lehčí tvary tuberkulosy stanici odevzdati, nemocné pak pokročilejšího stadia, neb k transportu se nehodící stanici oznámiti.

Aby statistika tuberkulosních byla pokud možno přesná, nutno, aby všechny ústavy, v nichž jsou tuberkulosní v ošetřování, zasílaly stanici nominativní výkazy všech tuberkulosních, s udáním stadia nemoci a doby pobytu v nemocnici. Zejména též toho dbáti třeba, by každý odchod tuberkulosních nemocných z ústavu ať již cestou superarbitrační, odevzdáním do jiného ústavu, úmrtím, neb jiným způsobem, vždy byl zavčas oznámen. Lhůta a způsob podávání těchto zpráv roztřiďovací stanici bude později ještě podrobněji určena.

Ke stanici přičleněna budiž poradna pro vojenské osoby a členy jejich rodin, kteří v určité hodiny denní k bezplatnému ambulatornímu vyšetření a k poradě do stanice docházeti mohou.

Lékaři, z nichž nejstarší jest přednostou ústavu, dále vyškolené ošetřovatelky a kancelářské síly přidělují se podle potřeby. Počet lůžek asi 100. Stanice ty musí býti vypraveny všemi moderními prostředky, nutnými k diagnose a vyšetřování tuberkulosních osob.

§ 8.

Zemské roztřiďovací komise.

Zemská roztřiďovací komise pro tuberkulosní vojíny skládá se ze zástupců ministerstva sociální péče, lékařského zástupce zemské správy politické, zástupce úřadu pro péči o válečné poškozence, dále z přednosty a jednoho lékaře roztřiďovací stanice. Ministerstvo veřejného zdravotnictví může kdykoliv ke komisi té vyslati svého zástupce.

Komise ta:

1. rozhoduje o odevzdání válečných poškozenců do domácího ošetřování,

2. navrhuje superarbitraci, dovolenou, neb odevzdání nemocných do určitých ústavů. U případů k superarbitraci určených udá, jak daleco je výdělečná schopnost procentuálně snížena,

3. kde toho třeba, navrhuje školení neb učení nemocného. K tomu se podotýká, že každému školení předcházeti musí superarbitrace. Školení provádí zemský úřad pro péči o válečné poškozence.

Příloha A.

Odevzdávání tuberkulosních válečných poškozenců do domácího ošetřování.

Listina vyšetřovací.

1. a) Jméno a vojenská hodnost nemocného:
   b) vojskové těleso.
   c) rok narození, domovská obec, stav:
   d) počet dětí a jejich stáří:
   e) zaměstnání a poměry majetkové:
2. a) Jméno přednosty domácnosti, jenž se zavazuje nemocného do ošetřování převzíti:
   b) obec a politický okres:
   c) ulice a číslo domu:
3. Poměry bytové:
   a) dům leží volně, neb přistaven k jinému domu?
   b) je u domu zahrada?
   c) byt leží (nad sklepy, přízemí, patro):
   d) z kolika obytných místností skládá se byt, jak prostorných a jak upravených (podlaha, počet a velikost oken)?
   e) je byt čistý, světlý a ke které straně obrácen?
   f) má nemocný vlastní ložnici, neb s kolika osobami ji sdílí?
   g) počet dětí v bytě a jejich stáří:
   h) jsou v bytě podnájemníci (noclehaři)?
   i) užívá se bytu k výdělečné práci a jaké?
   j) měsíční nájemné:
4. Poměry výdělkové:
   a) kolik osob jest v domácnosti výdělečně zaměstnáno?
   b) majetkové a výdělkové poměry celé rodiny:
   c) jaké jest zaměstnání jednotlivých členů rodiny?
5. a) Tvar, rozsah a průběh tuberkulosy plic, bakteriologický nález chrchlů:
   (vyplní lékař v nemocnici).
6. Úřední potvrzení správnosti údajů bodu 4.:
   (představenstvem obce).
7. Odůvodnění posudku úřed. lékaře, zda domácí ošetřování doporučuje:
8. Nález a rozhodnutí zemské roztřiďovací komise (u těžkých výjimečných případů velitele nemocnice):
9. Poznámky:

Příloha B.

Zemská roztřiďovací stanice pro tuberkulosní vojíny.

Odevzdávací list válečných poškozenců.

1. Jméno nemocného, vojskové těleso, stáří, zaměstnání, příslušnost:
2. Jméno přednosty domácnosti, u kterého je nemocný v ošetřování, obec, okres, ulice a číslo domu:

3. Datum odevzdání do domácího ošetřování a na jakou dobu:
4. Podrobná diagnosa, tvar a rozsah onemocnění, bakteriologický nález chrchlů, dosavadní způsob léčení:
5. Jaký způsob léčení se za domácího ošetřování odporučuje a zda ambulatorně:
6. Jak často jest lékařské kontroly nemocného v jeho bydlišti zapotřebí.
7. Kdy se má ošetřovaný znovu dostaviti do stanice roztřiďovací:
8. Poznámky:

Péče bytová.

Nařízení vlády republiky československé ze dne 30. března 1920, čís. 175, kterým prodlužuje se účinnost nařízení ministra sociální péče a ministra spravedlnosti ze dne 17. prosince 1918, č. 83 Sb. z. a n., a ze dne 9. února 1919, č. 62 Sb. z. a n., jakož i nařízení ministra s plnou mocí pro Slovensko ze dne 30. dubna 1919, č. 77 (3576 pres.), a ze dne 17. května 1919, č. 85 (3576-I-pres.), o ochraně nájemců.

(Vyhlášeno v částce XXXVII. Sb. z. a n. dne 31. března 1920.)

Podle zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., a uh. zák. čl. LXIII. z roku 1912 a čl. L. z roku 1914, nařizuje se toto:

§ 1.

Působnost nařízení ministra sociální péče a ministra spravedlnosti ze dne 17. prosince 1918, č. 83 Sb. z. a n., a ze dne 9. února 1919, č. 62 Sb. z. a n., jakož i nařízení ministra s plnou mocí pro Slovensko ze dne 30. dubna 1919, č. 77 (3576 pres.), a ze dne 17. května 1919, č. 85 (3576 I_pres.), o ochraně nájemců, prodlužuje se do té doby, dokud o ochraně nájemců nebudou vydány nové předpisy.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1920.

§ 3.

Ministru sociální péče se ukládá, aby je provedl v dohodě se zúčastněnými ministry.

Tusar v. r.

Sonntág v. r.
Dr. Beneš v. r.
Švehla v. r.
Dr. Veselý v. r.
Houdek v. r.
Dr. Franke v. r.
Dr. Winter v. r.
Staněk v. r.
Prášek v. r.
Klofáč v. r.
Habrman v. r.
Hampl v. r.
Dr. Heidler v. r.
Dr. Hodža v. r.

Zákon ze dne 19. března 1920, čís. 180,
jímž se doplňuje zákon ze dne 11. června 1919, č. 332 Sb. z. a n., o zabírání budov neb jejich částí pro účely veřejné.

(Vyhlášen v částce XXXIX. Sb. z. a n. dne 3. dubna 1920.)

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Ku provádění řízení a k rozhodování ve věcech zabírání budov neb jejich částí pro účely veřejné, které podle zákona ze dne 11. června 1919,